

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Comprendre i no oblidar d'on venim

El país necessita unir la sobirania andorrana amb el futur

Dissabte passat vam reunir el consell nacional d'SDP per reflexionar sobre la situació política i analitzar qüestions que ens preocupen perquè posen en risc l'estabilitat institucional i, al capdavant, el futur d'Andorra.

Adaptant-la a la situació de casa nostra manllevaré del periodista suís Sebastien Ruche una reflexió que va publicar el 29 de desembre de l'any passat al diari *Le Temps*. Hi escrivia que el món "es divideix en dues categories, els que tenen por del pitjor i els que estan convençuts que s'esdevindrà, generalment, a curt termini".

A Andorra estem avui en aquesta situació si escoltem molts dels actors econòmics i socials del país. Els riscos que ens fan patir pel futur els tenim tanmateix ben identificats.

La submissió del Govern d'Andorra al que "aconsella" Madrid, la inseguretat jurídica que es deriva de la manca de respecte a la llei en la declaració d'interès públic de l'operació immobiliària de Soldeu i el silenci del Govern davant la destrucció de les senyalitzacions d'entrada al nostre país pels que pretenen l'annexió d'Andorra per uns hipotètics "Països Catalans" encapçalats per Catalunya, són tres exemples del que preocupa.

També tenim al davant el desgavell del SAAS en la despesa sanitària, la cada dia més evident inestabilitat financera i l'estira-i-arronsa de les trans-

ferències als comuns.

Dissabte vaig fer l'inventari del que va malament perquè volem que s'arregli abans no trontolli tot l'edifici que és Andorra.

També vaig recordar l'enquesta d'opinió política publicada el mes passat. L'enquesta suspèn l'acció del Govern però, paradoxalment, una majoria dels enquestats considera que DA pot guanyar les properes eleccions generals.

El ciutadà suspèn el Govern però la majoria creu que DA tornaria a guanyar

Aquesta aparent contradicció és el resultat d'una constatació: els ciutadans pensen que pot tornar a guanyar DA perquè no veuen, perquè no existeix avui dia, cap alternativa seriosa que li planti cara.

I a manca d'un projecte polític amb força d'alternativa, l'estabilitat –és a dir la conservació de l'*statu quo*– es converteix en l'horitzó absolut.

La desorientació avança quan creix la por. Crisi del treball, de la feina, dificultat per mantenir prestacions socials i por al futur és un còctel explosiu.

El país necessita una proposta política diferent. Una proposta per unir la sobirania andorrana amb el futur.

Andorra és el resultat d'una

gran obra col·lectiva, el nostre país és la suma de l'esforç, les aspiracions i les esperances de totes les generacions que l'han anat construint, aportant el seu valor i la seva capacitat.

Hem de defensar la identitat andorrana, que fa que siguem el que som, i no hem de tenir por de defensar-la. Fer-ho no és una política conservadora sinó progressista.

L'abandonament que s'ha fet, en els darrers sis anys, de la sobirania andorrana ha anat acompanyat d'un constant menysteniment dels principis constitucionals.

Des de la prepotència DA diu a l'oposició que, com sigui que són políticament minoritaris no poden tenir la raó jurídica..., i si no estan contents que acudeixin als tribunals. Així es fa trontollar els principis constitucionals de seguretat jurídica i, també, de lliure expressió de la discrepància.

DA està imposant un model molt tancat de la democràcia que empra el dret com a muralla del castell i no pas com un marc compartit.

Hem de pensar el que hauria de ser, al segle XXI, una societat justa i democràtica, ho hem de fer col·lectivament, parlant i escoltant. I després hem de convèncer les andorranes i andorrans que no s'han de refugiar en l'abstenció perquè caminar cap a una societat millor és desitjable i realitzable i que en tot cas és preferible al deixar fer i a la mercantilització general de les relacions socials.